

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 206. szám

Ára: 70 fillér

Kedd, 1968. szeptember 3.

Tsz-dolgozók nagygyűlése

Árpád-emlékünnepség a sövényházi nemzeti ligetben

Vasárnap reggelre már álltak a sátrak, a székely kapun piros és nemzetiszínű lobogókat lengetett a szél. Autókon, különjáratú autóbuszokon, vontatókon, motorokon, lovaskocsin és kerékpáron érkeztek a környékbeli emberek, termelősövetkezeti parasztok. A járás távolabbi községeiből is — Ásotthalomtól Kübekházáig, Rösztétől Algyőig — eljöttek, hogy tisztelettel adózzanak az évről évre megrendezendő Árpád-ünnepségnek, a neves rendezvény két szónokának, a megye és a járás, Szeged dolgozói előtt jól ismert Komócsin Zoltánnak, az MSZMP PB tagjának, a Központi Bizottság titkárának és Péter Jánosnak, az MSZMP Központi Bizottsága tagjának, a Magyar Népköztársaság külügyminiszterének.

Borongós, esős időben jöttek az ünneplők, s már kora reggel munkához láttak a lacikonyhák, büfék, szövetkezeti elárúsítóhelyek. Zászlódiszbe öltözött az Árpád-liget, a tribünt virágok és jelmondatok díszítették. Dél előtt tíz órára már több ezres tömeg gyűlt össze Sövényháza.

Az eső szemerklét, nem akart csendesedni, a tömeg kitartott, sőt egyre többen jöttek. Egy-egy járásbeli községből több százan is ellátogattak, hogy meghallgassák Sövényháza országgyűlési képviselőjét, Komócsin Zoltánt. Az elnökségben helyet foglalt Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára, Hantos Mihály, a megyei tanács vb elnökhelyettese, Csápenszki István, a szegedi járási pártbizottság első titkára, Farkas István, a járási tanács vb elnöke, dr. Földi Mihály, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának tagja, a népfront megyei bizottságának elnöke és Katona Sándor, a népfront megyei bizottságának titkára is.

A népfront megyei, szegedi járási és Sövényháza községi bizottsága rendezésében az idei Árpád-ünnepélyt a Himnusz vezette be. Katona Sándor köszöntötte az ideérkezőket. Két úttörő kislány,

Váradi Anna és Kecskeméti Ilona virágcsokorral kedveskedett a vendégeknek.

Először Péter János beszélt. — Öröm és megtiszteltetés, hogy itt lehetek Önök között, amit ezúton is megköszönök. Magyarország történetében legnagyobb és legjelentősebb ez a hely, itt vették szerbe az ország dolgait. Sok viszontagság után a nép itt építi a múlt, a jövőt. Olyan idő felé közeledünk, amikor új történelmet, új korszakot épít az ember, amikor megállítja majd az időt, s az esőt is.

Méltatta a külügyminiszter az elért eredményeket, dicsérte a nép szorgalmát, alapos munkáját.

Komócsin Zoltán nagy figyelemmel kísért beszédét, a párt központi bizottsága, személy szerint Kádár János és a kormány jókívánságainak tolmácsolásával kezdte.

— Elismerés és köszönet azokért az eredményekért, amelyeket ez év során eddig elérték. Hiszen a rendkívüli időjárás gondot, bajt okozott, mégis a kenyérgabona termésháza felülmúlja a 13 mázsát. Ezen a tájon, Sövényháza is jó eredményeket ért el, mindez bizonyítja a párt helyes agrárpolitikáját. Ez a nagygyűlés is a párt iránti bizalmat mutatja, a bizalom jelképe, s bizonyítása önmagunknak és a nagyvilágnak, mit ér a magyar, ha munkáról van szó, ha demonstrálni kell a párt, a kormánypolitika mellett.

Másfél óráig tartott a nagygyűlés. Az eső szitált, permetezett, de a tömeg nem mozdult. Hallgatták a szónokot. Az első sorban, közel az emelvényhez fiatal házaspár ült, a férfi ölében egy másfél éves kislány tiszta fehérben. Az édesanyja esernyőt tartott feje fölé. Így maradtak végig.

Az elnökség első sorában tizen ülték, közülük kilencen hajadonfőtt. S a szónok beszélt. Elemelte a nemzetközi helyzetet, a csehszlovákiai eseményeket, hazánk szerepét a nagyvilágban. Aztán elállt az eső. Komócsin elvtárs levetette esőkabátját. Nem mozdult a tömeg. Figyelt.

Az ünnepi nagygyűlés résztvevőinek egy csoportja

Hallgatta a szavakat. Évről évre minden szeptember első vasárnapján idejönnek sok ezren szövetkezeti parasztok, értelmiségiek, a falvak lakói a nagygyűlésre. Politikai fórum ez. Híre, rangja van. Elismerése a termelősövetkezeti mozgalom eddigi eredményeinek, előrehaladásának. Demonstráció.

Eljönnek a szövetkezetek, a tagok saját járműükön, vagy kollektívan a közös gazdaság gépkocsiján. Meghallgatják a szónokot, kicserélik véleményüket, szórakoznak. A barátkozás fóruma is. Jó itt, szegényebbnek érzékné magukat nélkül.

— Úgy látszik, odafent a kulturmunkásoknak jobban kedveznek, mint a politikusoknak, a gyűlésezőknek — jegyezte meg tréfásan Komócsin elvtárs.

Kezdődött a kultúrmozgás, amelyben zeneiskolai növendékek, a megyei KISZÖV egyesített énekkara, az ÉDOSZ Szeged együttese és a Szegedi Nemzeti Színház művészei léptek fel. A közreműködők emlékeztek az Árpád-kori időkről, s azokról a szomorú napokról, amikor mezítalbas paraszti Árpád-ivadékok állták körül ezt az emlékművet. A hivatalos kormányzat és a király soha nem képviseltette magát, mert félt, hogy a mezítalbas tizezrek eléneklik Kossuth Lajos nótáját. A mi dolgunkról is megemlékeztek, a máról, ahogy elődeink soha valóra nem vált reményeiből tanulunk.

A sátrak előtt, a lacikonyhák között, a céllövöldéknél

hullámozott a tömeg. A fák alól, a bográcsokból pörkölt szaga csapódott, csak a kisteleki földművelésszövetkezet 1500 vendég ellátására készült fel. A fagyaltárusok szomorkodtak, nem kívánta, alig-alig vette néhány gyerek az árut.

A játékokat áruló sátraknál megállt egy öreg paraszt. Fekete, kalap, barna kordbársony zakó rajta és bakancs. Kisgyerek fogta a markát, balonban, két melegítőben, s odahúzódott az öreg mellé. A játékpisztolyokat nézték.

— Milyen áru?
— Huszonnyolc forint.
— Ez?
— Tizenhat.

Aztán továbbmentek. Kisautót, műanyagból való sárga autót kínált a gyerekeknek.
— No nesze.
— Nem kell.

A harmadik sáternél megnyugodtak mind a ketten. Fehérlovas „Árpád apánk” került a gyerekekhez. Mosolygott. Tanyából való ez a gyerek. Bácskai József, s most az öregember, jó ismerős, elhozta az ünnepélyre.

Az emberek járták, járták a ligetet, meg-megálltak a sátrak előtt, a bódék, a színes áruk, játékok világánál. Hangos szóval koccintottak, s nevetgéltek. Kitisztult az ég, elállt az eső. Az egyik ember így mondta:

— Addig beszélt a szónok, míg megtutamodott az eső. Valóban, az ünnep nem maradt el. Ezeket az ünnepet nem moshatja el egy kis eső, már nem moshatja el semmiféle eső.

Sz. Lukács Imre

A Csehszlovák KP Központi Bizottságának ülése

Halasi György és Nyárádi Róbert, az MTI tudósítói jelentik:

Augusztus 31-én és szeptember 1-én Prágában Oldrich Cernik elnökletével ülést tartott a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottsága. A beszámolót Alexander Dubcek, a CSKP KB első titkára tartotta.

Beszéde bevezető részében elismerő szavakkal emlékezett meg Ludvík Svoboda köztársasági elnökről, méltatta a moszkvai tanácskozáson betöltött fontos szerepét.

A párt első titkára beszédében hangoztatta: nincs értelme állandóan a múltból tárgyalni, abból a jelenre vonatkoztatva kell következtetéseket levonni. Ezek közé tartozik, hogy a párt nem elegendő módon foglalkozott a nemzetközi helyzettel és az erőviszonyokkal. Ebből fakadóan munkájában stratégiai és politikai hibákat követett el, aminek következtében az SZKP vezetőinek bizalma erősen megcsappant a CSKP vezetői iránt. Az SZKP vezetői a moszkvai tárgyalásokon kifejtették azt a meggyőződésüket, hogy mindkét országnak és pártnak érdeke a szoros baráti kapcsolat és ezek továbbfejlesztése. Nem akarunk és nem is fogunk kitérni a Moszkvában vállalt kötelezettségeink elől — mondotta Dubcek.

A beszámoló ezután foglalkozott a szükséges korlátozó intézkedésekkel. Tájékoztató arról, hogy ideiglenesen bevezetik a sajtóellenőrzést. Ezt az ország külpolitikai és belbiztonsági érdekei indokolják. Szólt arról, hogy egyes nemkívánatos, szocialistaellenes erők viszályt okoztak a demokráciával, ezért a Nemzeti Fronton kívül semmiféle párt, csoportosulás és szervezet működését nem engedélyezik. A párt első titkára hangsúlyozta, hogy Csehszlovákia építő ország.

A párt előtt álló feladatokat a következőkben összegezte:

— Az új helyzet figyelembevételével a párt akcióprogramjának végrehajtása;

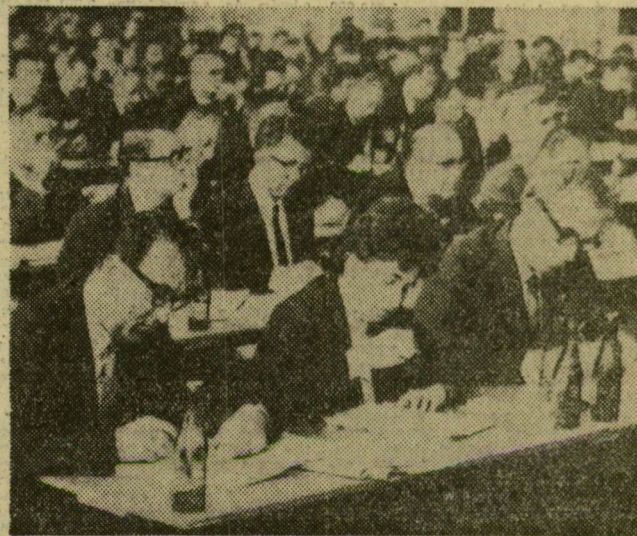
— A párt egységének szorosabbra fűzése;

— A kommunista és munkásmozgalom egységének további erősítése;

— A kapcsolatok fejlesztése a szocialista országokkal;

— A föderatív államjogi elrendezés végrehajtása.

A Központi Bizottság ülésén 29-en szóltak fel. Volszocializmust építő ország.

A Csehszlovák KP Központi Bizottsága ülésén résztvevők egy csoportja

A DNFF tűzérségi támadása

A dél-vietnami felszabadtó hadsereg tűzérsége hétfő délelőtt rakétákkal támadta Da Nang-ot, Dél-Vietnam második legnagyobb városát.

A Da Nang elleni első rakétatámadás célpontjai főleg az amerikai létesítmények voltak, nyolc rakéta el is talált a várost átszelő folyó menti amerikai katonai rakétarakat. A városban levő amerikai légitámaszpontra öt rakéta esett. A mintegy háromnegyed órás tűzérségi támadásnak amerikai részről 10 halálos és 40 sebesült á-

szerves része a szocialista államok közösségének, a Varsói Szerződésnek és minden ebből fakadó és magára vállalt kötelezettségének eleget tesz. Mint irreális, nem járható utat utasította vissza Csehszlovákia semlegességének gondolatát.

Dubcek javasolta, hogy az eredetileg szeptember 9-re kitűzött pártkongresszust egy jól megdöntött későbbi időpontra halasszák. Ez lehetővé teszi a kongresszus jó előkészítését. Indítványozta, hogy addig is, amíg a kongresszus összeül, hajtsanak végre a párt vezetésében bizonyos változtatásokat.

Kifejtette, hogy a föderatív államjogi elrendezést az eredetileg tervezett időpontig — október 28-ig — kell megvalósítani.

Tájékoztatta a Központi Bizottságot arról is, hogy a moszkvai megállapodás értelmében a katonai egységek kivonása három szakaszban megy végbe. Az első szakasz — a városok elhagyása és különböző objektumok kiürítése — most van folyamatban.

A beszámoló kiemelte a párt egységének fontosságát, hangsúlyozta, nem akar teret engedni a szélsőséges hangok érvényesülésének, következetesen kell védelmezni a munkások, parasztok és a haladó értelmiségiek érdekeit.

A párt előtt álló feladatokat a következőkben összegezte:

— Az új helyzet figyelembevételével a párt akcióprogramjának végrehajtása;

— A párt egységének szorosabbra fűzése;

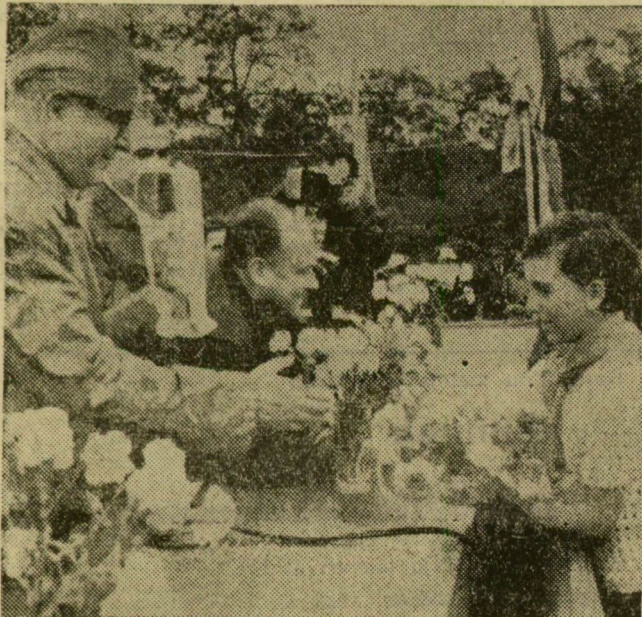
— A kommunista és munkásmozgalom egységének további erősítése;

— A kapcsolatok fejlesztése a szocialista országokkal;

— A föderatív államjogi elrendezés végrehajtása.

A Központi Bizottság ülésén 29-en szóltak fel. Volszocializmust építő ország.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Somogyi Károlyné felvételei

Az úttörők virágot adnak a kedves vendégeknek